

ROZBOJNICZY (4) *ai*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne, drugie pochylone (tak w rozbojnik).

sg m N rozbójniczy (1). ◇ G rozbójnicz(e)go (1). ◇ pl N subst rozbójnicz(e) (1). ◇ G rozbójniczych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „rozbojnik”; piraticus, praedaticus, praedatorius, praedonius Cn (4) :

a. Należący do rozbójników (3) :

Wyrażenie: »okręt rozbojniczy« (2): CzechRozm 131; Myoparon. nauis praedatoria et pyratice, [...] okręt rozbojniczy [!] ábo fráybiterfki. KlonFlis D marg.

Przen (1) : Ieden tylo zbáwienny korab y pewny [tj. Kościół katolicki]: á inne wízytkie fą rozbojnicze/ á nie pewne łodki. SkarJedn 38.

b. Złożony z rozbójników (1) :

Szereg: »złodziejski i rozbojniczy« (1): Sprośnać to rzecz [tolerowanie nierządnych domów]/ á niewiem iefli nie toż/ co gromad złodzieyfkich y rozbojniczych [greges furum et turbas homicidarum] iáwnie ćierpieć. ModrzBaz 54.

Cf [ROZBOJNICKI], [ROZBOJSKI]

KW, (LWil)